

1) at Arbejdsgiverne selv maa have Lov til at bestemme den Maade, hvorpaa Opkrævningen af Bidragene til Forsikringen og Tarifieringen skal foregaa, 2) at Friheden til at vælge mellem flere Selskaber sikrer en rigtigere Ansættelse af Præmien efter Risiko, at den private Administration er 3) billigere, 4) smidigere og 5) mere kulant, 6) at Bevarelsen af den lovpligtige Ulykkesforsikring har stor Betydning for Udviklingen af andre Forsikringsgrene, og endelig 7) at Selskaberne har gjort Samfundet en Tjeneste ved Udviklingen af Ulykkesforsikringen, og at denne derfor ikke nu bør tages fra dem.

Hertil kan gøres følgende overvejende kritiske Bemærkninger:

ad 1) *Selvbestemmelsesretten*. Det drejer sig om et lovbestemt Bidrag til et socialt Formaal ligesom Invalide- og Arbejdsløshedsbidrag. Ogsaa under andre Organisationsformer er det Hensigten at give Arbejdsgiverne Hovedindflydelsen med Hensyn til Præmieansættelse o. lign. Det vedkommer imidlertid i høj Grad andre end Arbejdsgiverne, om Forsikringen som Helhed er billig eller dyr, idet det jo netop er Hensigten, at Forsikringsudgiften skal væltes over paa Varepriserne, d. v. s. paa samtlige Borgere som Forbrugere. — Denne Betragtning maa Ingeniør *Schøller* betegne som meget overfladisk. For en væsentlig Del af vor industrielle og haandværksmæssige Produktion bestemmes Varepriserne af den udenlandske Konkurrence; for det mindre Haandværk er det af afgørende Betydning, hvilken Konkurrence der udøves af den selvstændigt arbejdende Smaamester, hvem disse Udgifter ikke er paalagt. I Praksis har »Overvæltningsteorien« derfor ingen Betydning. — Hertil ønsker *de øvrige Medlemmer* at bemærke, at da der ogsaa i de konkurrerende Lande findes en Ulykkesforsikring med Omkostninger for Arbejdsgiverne, der gennemgaaende ikke staar tilbage for de danske, og da smaa selvstændige Mestre ved Forsikring eller paa anden Maade maa sørge for sig selv ved indtrædende Ulykkestilfælde, maa det efter disse Medlemmers Opfattelse antages, at der i det store og hele finder en Overvæltning af Ulykkesforsikringsudgifterne paa Varepriserne Sted. — Endvidere er Arbejderne interesserede i Forebyggelse af Ulykkestilfælde og den bedst mulige Behandling af Erstatningssagerne.

ad 2) *Friheden til at vælge Selskab*. Der henvises her til Bemærkningerne foran om Forsikringens Omkostninger og om Ulykkesforebyggelsen. Arbejdsgiverne savner ofte Evne til at sammenligne Vilkaar, der bydes dem af de forskellige Selskaber. Det er bl. a. Muligheden for Omflytning, som hindrer en rationel Præmieansættelse efter de enkelte Virksomheders Risiko og samtidig skaber de store Agentomkostninger. — Denne Bemærkning er efter Ingeniør *Schøllers* Opfattelse ganske urigtig og burde ikke have været fremsat. Blandt de Opgaver, der bydes enhver Arbejdsgiver i hans Bedrift, er der ingen Tvivl om, at et stort Antal indeholder større Problemer og er vanskeligere at løse end Spørgsmaalet om et Tilbud fra et Forsikringsselskab. Ikke desto mindre løser Arbejdsgiverne dog som Hovedregel disse Opgaver, og naturligvis er de ogsaa i Stand til at bedømme de Vilkaar, Forsikringsselskaberne byder dem. Naar de ikke altid vælger det Tilbud, der giver den billigste Lovforsikring, er det imidlertid, fordi andre Momenter kan spille ind, f. Eks. en Samling med Arbejdsgiverens andre Forsikringer. Naar det vil hævdes, at den enkelte Arbejdsgiver er et værgeløst Bytte for Forsikringsselskaberne, er der paa den anden Side ingen Mening i at udtale, at Muligheden for Omflytning hindrer en rationel Præmieansættelse efter de enkelte Virksomheders Risiko. Dette forudsætter jo netop, at Arbejdsgiverne stadig flytter fra Selskab til Selskab for at drage Fordel af de enkelte Selskabs Ukendskab til deres virkelige Risikoforhold. For en Fuldstændigheds Skyld skal dog tilføjes, at noget saadant utvivlsomt kun i yderst sjældne Tilfælde finder Sted. — Heroverfor skal *de øvrige Medlemmer* nøjes med at citere følgende Udtalelser fra to store gensidige Selskaber, tilstillet Arbejderforsikrings-Raadet i December 1929